

MARTIJN

MEI 1983

IN DIT NUMMER;

OMZIEN EN DOORLOPEN

Rob vertelt.....

PAW

Onze eigen jeugdpagina

KINDEREN

en hoe zit het met
de ouders???

'n moeder denkt na ....

HANSJE

'n nieuw kort verhaal
van Ries v. Wallenburg

VERHALEN KORT GEKNIPT LUCKY PETER

en nog veel meer.....

INFO.MAANDBLAD

OVER **Jeugdseksualiteit** EN **Pedofilie**

MARTIJN, onafhankelijk informatieblad over
JEUDESEKSUALITEIT EN PEDOFILIE.
Verschijnt 10 x per jaar.
Een uitgave van Vereniging MARTIJN
ingeschreven bij de Kamer van Koop-
handel te Meppel in het Verenigings-
register onder nummer: V 047155;
in samenwerking met de A.F.P.I.

redaktie

Theo Gerritsen
Henk Werkman
Guus Geerlings
Wim Kwak

MEDEWERKERS AAN DIT NUMMER:

Thijs Brandsma
Ries van Wallenburg
Paul
Wouter
Sebastiaan
Arnold
Adrie
Martin van Haren
Rob
Elly Vollmann

ILLUSTRATIES:

RICHARD STEEN
ROBERT

FOTO'S:

Coverfoto: Werner Jäke
pag. 10: Werner Jäke
(alle foto's van Werner Jäke zijn afkomstig uit het
boek COSTA IN HET TOVERBOS, met toestemming
overgenomen)
pag. 8 en 14: FOTO AKKI - Amsterdam
pag. 4 en 18: Ton
pag. 21 : ABOCAS Noord-Holland
pag. 17 : foto inzendingen van onze lezers.

VORMGEVING EN LAY-OUT:

Theo Gerritsen
Thijs Brandsma
Henk Werkman

DRUK:

VERENIGING MARTIJN,
met gebruikmaking van de
apparatuur van drukkerij
PAPYRUS - Rabenhauptstraat 12
GRONINGEN. tel. 050-260588.

REDAKTIE-ADRES:

Maandblad MARTIJN,
Helios 79
7904 HC HOOGEVEEN.
Tel. 05280 - 74938

abonnement

VERKOOPSPRIJS:

Losse nummers -----f 5,00
per post -----f 7,50

Abonnement inclusief lidmaatschap
vereniging MARTIJN -----f 32,50
per half jaar.

U ontvangt daarvoor 5 nummers van ons maandblad
+ 2 maal het leden-verenigingsnieuws VEMAR
NIEUWS.

De abonnementenadministratie loopt van 1 maart
tot 1 september. U kunt echter op elk moment
lid/abonnee worden. Tussen 1 maart en 1 sep-
tember wordt u het bedrag in rekening gebracht
evenredig aan de tijd dat u tot 1 september lid
en abonnee bent. Op 1 september ontvangt u
van ons een accept-girokaart voor het 2e
half jaar. Tussen 1 september en 1 maart geldt
ook het bovenstaande.

MAAK NOG GEEN GELD OVER, WACHT OP
ONZE ACCEPT-GIROKAART;

U kunt uw abonnement opgeven, schriftelijk
of telefonies aan het redactieadres van MARTIJN.

GIRONUMMER VERENIGING MARTIJN:

5459646

t. n. v. Vereniging Martijn-Hoogeveen.

inhoud

pag 3	Typofilie
pag 4	Omzien en doorlopen
pag 7	PAW
pag 8	Kinderen ... en hoe zit 't met de ouders
pag 10	Costa in het toverbos
pag 11	Lucky Peter
pag 12	Brievenbus
pag 14	In the picture
pag 16	Kort geknipt
pag 17	Foto's van lezers
pag 18	Hansje
pag 20	Mijn liefde .... vervolgverhaal.

Niet-redactionele artikelen gepubliceerd
onder eigen naam komen voor verantwoorde-
lijkheid van de auteur, en behoeven niet
per definitie overeen te stemmen met de
mening van de redactie.

© Martijn - 1983.

MARTIJN nummer 9 ligt weer voor U.

Allereerst wil ik graag mijn verontschuldiging aanbieden aan al diegenen die de afgelopen weken in de pen zijn geklommen om ons een briefje te sturen. Sorry als u nog geen antwoord van ons hebt gehad, maar er zijn werkelijk dagelijks tientallen brieven bij ons binnengekomen. Naast onze andere werkzaamheden blijft ons bijna geen tijd over om al die korrespondentie direkt te beantwoorden. Elke dag weer ontvangen wij een stroom post. Niet alleen vanuit Nederland, maar dankzij de recentie in PAN vanuit de hele wereld. Erg plezierig voor ons deze internationale kontakten te mogen leggen. Tussen die stroom post gelukkig ook regelmatig mensen die zich opgeven als abonnee op ons blad en lid willen worden van de vereniging MARTIJN. Wij zijn op de goede weg, maar we zijn er nog niet. Ook hebben velen van onze leden gereageerd op het enquette-formulier in ons VEMAR-nieuws wat wij gelijk met Martijn nummer 8 hebben verzonden. Maar we missen er nog enkele tientallen. Mensen, doe ons een plezier, en zoek het VEMAR-nieuws even op en stuur ons a. u. b. het enquette-formulier even op. Alleen met de wetenschap hoe u over ons blad denkt kunnen wij aan de slag om Martijn op- en uit te bouwen.

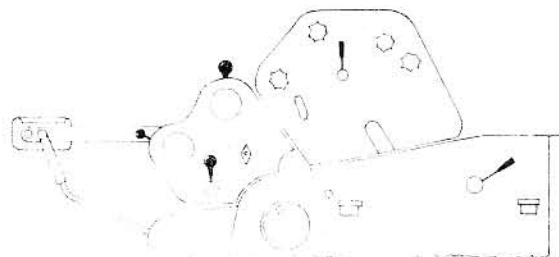
Niet alleen schouderklopjes mogen mij ontvangen. Gelukkig zijn er ook kritiese opmerkingen bij. U kunt er van verzekerd zijn dat wij ALLE op- en aanmerkingen serieus nemen en er wat mee doen.

U ziet in dit nummer dat de brievenbus-pagina is uitgebreid tot twee pagina's. De vele reacties vroegen daarom. Zodat ook u een indruk krijgt van wat er gaande is op het redactie-adres. Ook is onze jeugdpagina PAW weer terug. Mede door de ontmoetingsdag hebben onze lezers kennis kunnen maken met een van de jeugdredacteuren (Wouter) en hebben zij haast letterlijk aan de lijve kunnen ondervinden hoe groot de teleurstelling bij hem en de anderen was. De inzendingen voor PAW druppelen nu ook gestadig binnen. Wat onze PAW-medewerkers er mee doen?? Dat ziet u in o. a. deze MARTIJN.

"drukwerk"

MARTIJN nummer 8 is erg goed ontvangen. Het witte zijdematpapier slaat bij onze lezers aan. De fotokwaliteit komt veel beter tot zijn recht. In dit nummer en natuurlijk de hierna verschijnende nummers, zullen wij ook proberen wat leuke lay-out grappjes in ons blad te verwerken.

Dit is ons mede mogelijk gemaakt door o. a. de aanschaf van drukkerij-apparatuur die wij gebruiken voor de afwerking van ons maandblad.

Zoals u al in MARTIJN nummer 8 hebt kunnen lezen drukken wij ons blad nu zelf. Zij het echter met gebruikmaking van de apparatuur van drukkerij PAPYRUS te Groningen.

De kosten worden daardoor aanmerkelijk "gedrukt". Ook de afwerking - vergaren, nieten, vouwen, en snijden - kunnen wij nu echter zelf, zonder dat daar bijkomende kosten bijkomen. Wél een ekstra stuk werk, maar de besparing van de kosten is dat zeker waard.

Wij hopen zo rond eind juli alles in eigen beheer te kunnen vervaardigen, zodat het verschijnen van MARTIJN ook op die manier beter gewaarborgd zal kunnen zijn.

Verder hebben wij een uitbreiding weten te bereiken van onze werkruimte. Wij zijn in staat gesteld om naast het redactie-adres HELIOS 79 66k de flat er vlak naast te bemachtigen. In die flat is Theo gaan wonen en heeft de studioruimte - voor het ontwerpwerk van o. a. MARTIJN - er een plaats gevonden. Het redactieadres blijft ongewijzigd. Ook het telefoonnummer is niet veranderd. Wij hopen door deze uitbreiding onze lezers een betere en vooral snellere service te kunnen bieden. Wij zijn op dit moment de zaken nog aan het organiseren, maar in de volgende MARTIJN zullen wij onze lezers in de gelegenheid stellen om de zaken te kunnen bekijken.

Er zullen wat foto's in MARTIJN 10 van ons kantoor en studio staan en ook zal er de datum van de OPEN DAG in staan vermeld waarop iedereen van harte welkom is om alles te bekijken.

De ontmoetingsdag die wij mochten organiseren op 23 april is een sukses geworden.

Ruim 60 mensen waren onze gast in de voortreffelijke accommodatie van de Jeugdherberg te Meppel. Gast sprekers waren o. a. Edward Brongersma, Chris Edmunds - redakteur van PAN/Spartacus, Wim Vlooswijk, pastoraal medewerker. In een fijne ontspannen sfeer werden er onderling kontakten gelegd en/of verstevigd. Wij van MARTIJN zullen aanstaande maandag een evaluatiegesprek houden over deze dag, samen met enkele mensen die deze dag onze gast waren. Ook de beheerder van de Jeugdherberg zal daarbij aanwezig zijn. De diverse punten van deze dag zullen daarbij krities onder de loupe genomen worden, zodat wij de knelpunten - in zowel organisatie als programma - van deze dag boven tafel krijgen, zodat wij in de toekomst bij herhaling van dit festijn een nog beter programma kunnen bieden. In MARTIJN nummer 10 komen wij hierop terug.

(TB/TG/HW)

OMZIEN en DOORLOPEN

Het kan erg leerzaam zijn af en toe eens achterom te kijken en te evalueren wat je ervaren hebt en hoe je er nu tegenover staat. Dit kan niet alleen verhelderend werken voor jezelf, maar ook leerzaam zijn voor anderen. Vandaar dit verhaal van ROB. Een terugblik op zijn jeugdervaringen met zijn oudere vriend. Omzien en doorlopen, even stilstaan bij vroeger om daarna weer fris door te lopen, verrijkt verder leven met weer een stuk levenswijsheid erbij.

ROB

In deze MARTIJN het woord aan een 18-jarige jongen. ROB, die vanaf ongeveer zijn elfde tot zijn dertiende jaar enige pedofiele relaties heeft gehad.

Het kostte ROB wel moeite om de herinneringen aan een periode van zo'n 7 jaar geleden weer boven te halen, het gesprek verliep in het begin dan ook een beetje stroef.

Hij geeft ook eerlijk toe dat zijn mening over die tijd beïnvloed is door alle ervaringen in de afgelopen jaren en de gesprekken die hij met anderen over pedofilie heeft gehad.

Mijn eerste vraag aan hem was hoe hij op dit moment over pedofilie denkt. ROB staat daar heel positief tegenover mits een relatie van twee kanten komt. Wat dat betreft heeft hij de instelling van leven en laten leven, als twee mensen plezier hebben in een relatie en van elkaar houden dan maakt het voor hem niet uit wat de leeftijd of het geslacht is van die mensen. ROB ziet wel degelijk de pedagogische waarde die een pedofiele relatie kan hebben en voor hem ook zeker gehad heeft.

De eerste pedofiele relatie van ROB heeft ongeveer een jaar geduurd, met een man die ik John zal noemen. John woonde bij ROB in de buurt en een buurjongen van hem kwam regelmatig bij John thuis.

Nu was de situatie bij ROB thuis erg gespannen in die tijd. Z'n ouders hadden vaak ruzie en gingen dan behoorlijk tegen elkaar te keer.

ROB ontvluchtte deze situatie door op straat z'n vertier te zoeken. Bij John vond hij via zijn buurjongen op een gegeven moment een onderdak, b.v. als het slecht weer was.

Weldra kwam ROB dagelijks over de vloer, douchte zich daar regelmatig en John liet hem gauw genoeg merken wat zijn gevoelens voor hem waren.

In die tijd ervaarde ROB de relatie als iets heel positiefs, bij John vond hij een stuk geborgenheid, daar kon hij in een ontspannen sfeer zichzelf zijn. Hij kreeg bij John de hulp en aandacht die hij nodig had en deze relatie heeft hem ook een stuk kritieser gemaakt t.o.v. bijvoorbeeld zijn christelijke opvoeding, hier kom ik verderop nog op terug.

Ook zegt hij dat hij op een positieve manier kritieser is geworden in het opbouwen van een (heterofiele) relatie.

Naar John toe had ROB in die tijd eigenlijk geen kritiek, alles wat hij zei was goed.

Nu is John beslist een zeer welbespraakt iemand met een behoorlijke mensenkennis, die precies weet hoe hij op de gevoelens van een ander in kan spelen.

ROB vindt achteraf dat John misbruik heeft gemaakt van de beroerde situatie waarin hij zat. Hij was eigenlijk "rijp" voor een pedofiele relatie. Ik vroeg hem of hij vindt dat pedofiele relaties alleen ontstaan met kinderen uit zogenaamde moeilijke gezinnen.

ROB vindt dat het helemaal afhangt van de instelling van een kind. Hoe deze reageert op wat hem door het milieu, waarin hij leeft, is aangeleerd.

In principe kan een kind uit een "probleemloos" gezin net zo goed een pedofiele relatie krijgen als een kind uit een "moeilijk" gezin. Al staat ROB positief t.o.v. pedofilie, toch heeft de relatie met John bij hem een wat wrange nasmaak achtergelaten. Hij heeft het gevoel dat hij de verkeerde persoon heeft getroffen om een relatie mee aan te gaan. Iemand die te zeer uit was op zijn eigen voordelen, zijn eigen gevoelens centraal stelde. Ook heeft ROB het gevoel dat hij in de steek is gelaten door John, dit blijkt wel uit het verdere verloop van dit vraaggesprek.

ouders

ROB's ouders stonden heel verschillend tegenover het contact tussen hun zoon en John. Zijn vader vond dat hij zelf zijn vrienden maar moest uitzoeken en uitmaken met wie hij wel of niet omging.

Zijn moeder had sterke vermoedens dat de relatie wel verder ging dan alleen maar gezellig bij elkaar zijn.

Ze deed pogingen om uit te vinden hoe dat nu zat met John, door gesprekken met hemzelf en door er met kennissen over te spreken. ROB vat het meer op als klets- en roddelpraatjes.

Zijn moeder was tegen de vriendschap met John. Ze deed haar uiterste best om haar zoon te bewegen niet meer bij zijn vriend over de vloer te komen. Ze vond dat John een negatieve invloed op ROB had en op een gegeven moment werd hij tot zondebok gebombardeerd van de problemen die er in het gezin waren.

ROB werd in haar ogen onhandelbaar en ook de andere kinderen, die ook vaak bij John kwamen, werden "moeilijk".

John werd bij hen thuis niet langer gewenst en voor ROB werd de kinderarts ingeschakeld. Deze vond dat ROB toch wel wat gedragsgestoord was, een driftkikker, er moest maar eens een E.E.G (= Electro encefalogram, een hersenonderzoek door middel van op het hoofd geplaatste elektroden, die de elektrische stroompjes weergeven en daardoor de hersenactiviteit kunnen registreren) gemaakt worden.

Er werd een lichte afwijking gevonden, dus schreef de kinderarts een recept voor Tegretol uit. (Dit middel wordt ook voorgeschreven bij bepaalde vormen van epilepsie).

Deze arts zocht verder niet naar andere eventuele oorzaken van ROB's

"moeilijk" gedrag, hij had het immers al gevonden!

Thuis laaiden de ruzies tussen zijn ouders steeds hoger op, waar de kinderen en vooral ROB en zijn zus sterk op reageerden.

En de schuld werd natuurlijk op John geschoven, die had toch een verkeerde invloed op ROB!

De kinderarts was van mening dat een tijdelijk verblijf in een andere omgeving het beste zou zijn voor ROB.

Op grond van de uitslag van het E.E.G. stelde hij plaatsing in een Medisch Kindertehuis voor.

"verneukt"

Aldus gebeurde en niet veel later kwam John hem vertellen dat hij een ander vriendje gevonden had.

Of hij het er mee eens was of niet; ROB stond voor een voldongen feit en kon niets anders doen dan er maar genoeg mee te nemen.

In ons gesprek drukte hij zijn gevoelens daaromtrent uit als:

"Ik voelde mij verneukt; letterlijk en figuurlijk!!".

In de tijd dat ROB een relatie had met John leerde hij een verpleger kennen, ook een pedofiel. Naar aanleiding van de medicijnen die hij kreeg kwam hij met deze verpleegkundige in gesprek, dit groeide langzamerhand uit tot een vriendschap en in een later stadium zelfs tot een seksuele relatie. Dit zette zich ook voort tijdens ROB's verblijf in het Kinderhuis, als hij eens een weekend thuis was, maar ook nog nadien, toen hij weer "voorgoed" thuis was.

Ik vroeg ROB hoe hij het seksuele aspect in die andere relatie had ervaren.

"In het begin was het een beetje vreemd, maar later was het als vanzelfsprekend. Het was prettig, in een ongedwongen sfeer en regelmatig nam ik het initiatief tot seksueel contact als ik er behoefte aan had. Ik ben er geen homofiel of pedofiel door geworden, maar ik sta er nu wel veel vrijer en opener tegenover als ik "afwijkende" vormen van seksualiteit tegenkom."

ROB is om het zo maar te noemen "modern christelijk" opgevoed.

Zijn moeder heeft een paar maal een poging gedaan haar kinderen voor te lichten over seksualiteit, maar dit strandde doordat het telkens weer teveel in de geïnsulteerd kwam. Het werd een lolletje.

Bovendien was ROB door zijn spelletjes met leeftijdsgenoten en de gesprekken met zijn vriendjes over seks al aardig op de hoogte. Een uitspraak van zijn moeder blijft hem steeds bij, het ging over klaar-komen.

"Het is net zoiets als kriebel in je neus, wanneer je moet niezen en je niest dan uiteindelijk!"

In ieder geval is ROB door zijn relatie's heel anders gaan denken over het christelijk geloof en de ideeën daaruit over seksualiteit.

Voor hem was de pedofiele relatie die hij had gewoon goed, niet zondig zoals zoveel christenen op grond van de Bijbel vinden. Dus klopte er iets niet aan die Bijbel. ROB is wat dat betreft een stuk kritischer geworden. Het staat voor hem vast dat kinderen seksuele gevoelens hebben.

"De meeste kinderen doen seksspelletjes en als ze dat niet doen dan komt dat meestal door hun super-christelijke opvoeding."

Seksueel contact tussen volwassenen en kinderen is voor hem over het algemeen toch wel aan'n bepaalde leeftijd gebonden. Hij meent dat seksueel contact beneden de leeftijd van een jaar of zes niet van het kind uit kan gaan, maar alleen vanuit het gevoel van de volwassene, het kind is dan

te beïnvloedbaar. Verder ziet hij geen bezwaar in seksuele contacten bij een pedofiele relatie.

ANDERS

Wél ervaarde hij de seksspelletjes met leeftijdsgenootjes heel anders dan dezelfde spelletjes met John. Die spelletjes hadden een heel andere intensiteit, namen geen bijzondere plaats in.

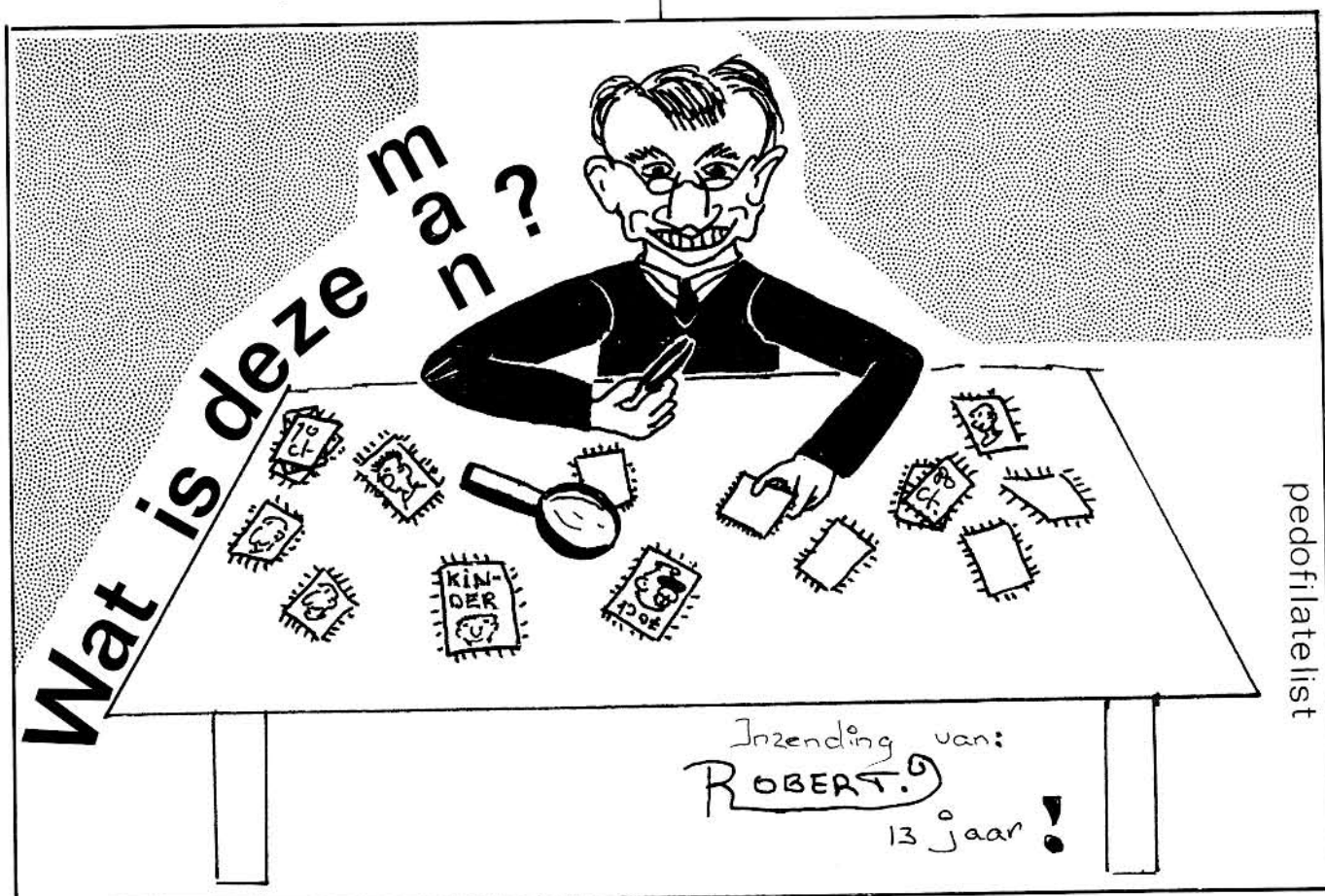
Totdat hij de relatie met John aanging was hij onwetend over diepgaande seksuele gevoelens.

Als slotconclusie mag ik wel stellen dat ROB in grote lijnen zijn pedofiele relaties als positief ervaren heeft en daardoor niet afwijzend staat t.o.v. pedofilie.

Alleen naar John toe heeft hij toch wel gemengde gevoelens.

Begrijpelijk, denk ik, als u bovenstaande gebeurtenissen heeft gelezen. ROB, een fijne openhartige jongen, die eerlijk en vooral open over z'n gevoelens - van nú en van toen - durft te praten. Even stilstaan bij vroeger, even een momentopname, omzien en doorlopen, na het fijne gesprek samen met hem ontspannen een paar pilsjes en dan weer door. Het leven gaat verder .....

HENK WERKMAN

BESTE LEZERS,

OP ZATERDAG 23 APRIL WAS DE ONTMOETINGS-DAG. IK BEN ER UITERAARD OOK GEWEEST. DAAR HOORDE IK DAT VEEL OUDEREN DACH-TEN DAT ALLEEN KINDEREN OP PAW MOGEN REAGEREN.

DAT IS ONJUIST !!!!!

IEDEREEN MAG OP PAW REAGEREN !!

OP DE ONTMOETINGS-DAG HEB IK DAT OOK GE-ZEGD.

SINDSDIEN HEB IK AL EEN PAAR REAKTIES GE-HAD. DAARVOOR HARTELIJK DANK. DE ONTMOETINGS-DAG WAS WEL LEUK MAAR ER WAS VRIJ WEINIG VOOR DE JONGEREN TE DOEN. TOCH VERMAAKTEN WE ONS GOED WANT ER STOND EEN GRATIS FLIPPERKAST. DAAR HEB-BEN WIJ ONS VRIJWEL DE HELE DAG MEE BEZIG GEHOUDEN. VERDER WAS HET OOK WEL LEUK.

WOUTER

MOPVAN DE MAAND

Er waren eens drie vampiers. Die gingen naar een café. De ober kwam langs en vroeg wat zij wilde drinken. De ene vampier zei: "doe mij maar een glaasje mensenbloed", de tweede vampier zei: "doe mij ook maar een glaasje mensenbloed". De derde vampier echter vroeg om een glaasje warm water. De ober bracht de bestelling en hij dacht bij zichzelf: "Ik ben eigenlijk best heel nieuwsgierig wat die vampier nou met dat glaasje warm water wil".

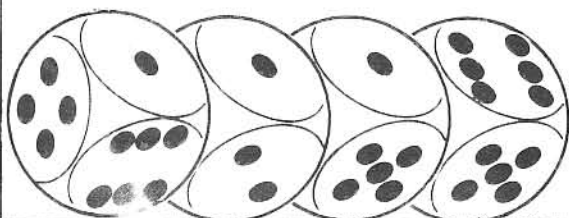
Dus de ober vroeg het aan de vampier.

De vampier glim-lachtte en haalde een gebruikte tam-pon uit zijn zak.

Hij pakte het glas warm water en hing de tampon er in. Hij glimlachte weer en zei: "THEETIJD - THEETIJD"

HIER ZIE JE VIER DOBBELSTENEN.
HOEVEEL OGEN ZIE JE NIET ?????

HOERA ! een NIEUWE KINDERTELEFOON !

Van de MEIDENTELEFOON uit TIEL kregen wij het verzoek hun adres in Martijn te zetten.

DAAROM IN PAW HET NUMMER VAN: DE MEIDENTELEFOON in TIEL.

Het nummer en de tijden staan

H I E R O N D E R :

(zie je wel????)

meidentelefoon

03440-20846

maandag:
16.00-20.00 uur

woensdag:
14.00-18.00 uur

De PAW heeft ook al een cadeautje gekregen. Van RICO, HUBERT en RONALD uit Bergen op Zoom kregen wij een fietsvlaggetje uit die stad. Jongens hartelijk bedankt, het vlaggetje hangt al in het kantoor van Martijn als aandenken. Wij zijn erg benieuwd naar jullie beloofde reactie.

De oplossing van de puzzel in deze PAW staat vermeld in de PAW van Martijn nummer 10. Inzendingen (dus moppen, verhaaltjes, foto's, tekeningen ((zwart-wit)) en raadsels) kun je sturen naar:

REDAKTIE PAW,
p/a: Maandblad Martijn,
HELIOS 79

7904 HC HOOGEVEEN.

WOUTER
ARIE
SEBASTIAAN
ARNOLD

TOT DE VOLGENDE KEER !!!!!!!

KINDEREN ...en hoe zit 't met de ouders ?

Ik heb mij, als ouder, niet eerder bewust beziggehouden met de aspecten van oudere-jongere relaties, dan het moment waarop ik een paar mensen ontmoette, die een grotere dosis pedofiel gevoel hebben dan de meeste anderen.

Ik ben geneigd om, wanneer het gaat om het waarderen van die mensen, aan dat gevoel niet meer belang toe te kennen, dan aan het feit dat mensen een grotere of kleinere voorkeur kunnen hebben voor bijv. Chinees eten, of klassieke muziek of sport of schilderkunst of wat dan ook. Over smaak valt niet te twisten, of wel soms???

Ik heb gemerkt dat veel mensen wel degelijk over smaak willen twisten, er elkaar zelfs de hersens voor in willen slaan, voor het gerecht dragen.

Ik heb geprobeerd om voor mijzelf, vanuit de hoek van de ouder, te reconstitueren hoe mensen zover komen dat zij de meest fundamentele behoefte die een mens kan hebben, n.l. de behoefte aan warmte en genegenheid, tot inzet kunnen maken van een gerechtelijke procedure.

Er van uitgaande dat in relaties tussen mensen van gelijke dan wel ongelijke leeftijd en/of sekse geweld en dwang NIET thuishoren, vraag ik me af waarom ouders zo ageren wanneer hun kind het onderwerp van affektie van een andere volwassene is. Ik denk dat dat alles te maken heeft met waarderingsprocessen.

Carl Rogers maakt in dit verband melding van geconcipieerde waarden: men neemt in de loop van het leven waarden aan en maakt zich die eigen, die niet gebaseerd zijn op eigen ervaring, maar ontstaan onder druk van de maatschappelijke consequenties.

De meeste mensen hebben geleerd zich aan de heersende norm te houden: ik zonder mezelf daar niet van uit.

Hoe vaak betrap ik mezelf erop, dat ik het één zeg, terwijl ik, diep binnen in, iets anders denk/voel.

verstikkend!

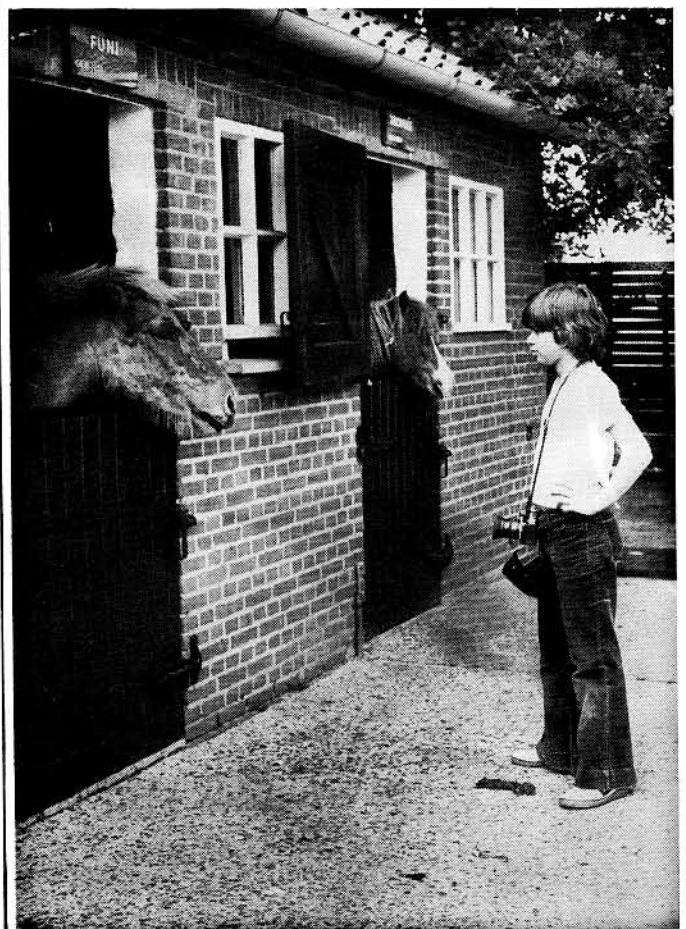
Ik conformeer me aan de groep, wil me niet kwetsbaar maken. Ik kies dus de veilige en probleemloze weg.

Het gevoel van bevrijding is des te groter, wanneer je je omringd weet door mensen, aan wie je WEL het achterste van je tong kunt laten zien. Ik vrees echter dat de meesten van ons meestal tussen mensen verkeren, die, zoals van hen verwacht wordt, vinden dat je altijd je kind moet beschermen tegen de grote boze wereld. Heel herkenbaar, heel menselijk, maar o zo verstikkend!

Bovendien denk ik dat de meeste mensen geneigd zijn, zich, al dan niet bewust, die waarden eigen te maken, die het leven zo probleemloos mogelijk laten verlopen: eerst proberen jezelf te voorzien van de materiële gemakken, veilig teruggetrokken in je burcht met man/vrouw en kind(eren), dan de rest, misschien ...

Al wat afwijkt van dat patroon wordt afgedaan als ziek, abnormaal, mislukt, belachelijk, aandachtstrekkerij, kortom, geschikt om zo ver mogelijk van je af te gooien.

Natuurlijk, want zou je het dichter bij je laten komen. dan zou er aan je zekerheden worden geknaagd en die wil je nu net zo graag vasthouden.

De enige manier om die (schijn)zekerheden in stand te houden is een onwrikbaar waarderingsproces: betaald werk is mijn ideaal, gehoorzaamheid is een deugd, een vrouw hoort van een man te houden v.v., echtscheiding is niet goed, ik behoor de baas te zijn over mijn kind.

Alles wat een dergelijke waardebe-
paling aan het wankelen kan brengen,
zoals zelf denken, eigen ervaring als
leidraad nemen, informatie-materiaal
verzamelen, emoties een grotere rol
laten spelen, maakt de zaak nog be-
dreigender.

In dezelfde lijn ligt de bedreiging die
uitgaat van de mensen die jouw zeker-
heden zouden kunnen ondermijnen.

In dit kader worden dan ook prompt
de mensen met pedofiel gevoel onder-
gebracht en vervolgens onschadelijk
gemaakt d.m.v. strafmaatregelen in
de vorm van processen, ontslagen,
maatschappelijke uitstoting, etc.

voelen

In alle oprechtheid heb ik geprobeerd
bij mezelf na te gaan hoe ik me zou
voelen, wanneer een van mijn kinde-
ren zou besluiten een relatie met een
volwassene c.q. oudere aan te willen
gaan.

Ik bespeurde in eerste instantie ge-
voelens/gedachten, als:

"Weet hij/zij mijn kind wel op waar-
de te schatten?"

"Ik ken mijn kind zo goed, weet hij/
zij ook wel wat mijn kind prettig/on-
prettig vindt? Houdt hij/zij daar reke-
ning mee?"

"Zou mijn kind bij mij iets te kort
komen?"

In latere instanties veranderden die
gevoelens/gedachten:

"Leuk, dat een ander mijn kind ook
zo waardeert!"

"Via de ander leer ik nieuwe aspek-
ten van mijn kind kennen"

"De ander en ik (wij) vullen elkaar
aan."

Al met al denk ik, dat een pedofiele
relatie in zijn juiste en dan dus ook
harmonische vorm, een heel verrijken-
de en waardevolle bijdrage kan leve-
ren aan de groei en ontwikkeling van
alle betrokkenen.

Ik realiseer me, dat ik vrij generali-
serend over zowel ouders als pedofie-
le mensen heb geschreven, maar om
zaken duidelijk te krijgen, is het wel
eens nodig wat ongenueanceerd te zijn.
Bovendien, wanneer iets hevig naar
één kant uit evenwicht is, moet je
het wel eens hevig naar de andere
kant uit evenwicht trekken, om op
die manier uiteindelijk een stabiele
situatie te bereiken, waarbij ieder
zich kan ontspannen.

Tot slot: iedere groep heeft recht op
zijn uitvallers. Niet alle hetero's zijn
voorbeeldige en geëmancipeerde men-
sen, zoals ook niet alle homo's en pe-
dofielen dat zijn. Waarom dan toch
bij de ene wel, bij de ander niet de
excessen afgewenteld op de hele groep?

ELLY VOLLMANN.

Het laatst verschenen boek van de uitgeverij PAN/SPARTACUS is getiteld:

KIT Door alan edward

Tek: Mario de Graaf

Dit boek is Engelstalig. Toch makkelijk
leesbaar. KIT, een twaalfjarige jongen

verliest zijn ouders tijdens een autoongeluk. Zes maanden later werd de
jongen autistisch verklaard door de artsen omdat hij het verlies van zijn
ouders niet kon verwerken. Hij werd ter behandeling opgenomen in een
psychiatrisch ziekenhuis. Daar maakte hij opmerkelijke vooruitgangen
die iedereen verbaasd deden staan. Niet alleen de behandelende artsen
en verplegers waren daar debet aan. Een "kinderverkrachter" die in
een andere unit was opgenomen had in die positieve verandering een
groot aandeel. Die man en KIT ontmoetten elkaar regelmatig in het
park van de inrichting. KIT, te vergelijken met "Ik heb je nooit een
rozentuin beloofd" van Hannah Green. Een literair verantwoord boek over
de vriendschap tussen een man en een jongen. Te bestellen bij MARTIJN
voor de prijs van f 16,00 inclusief porto.

COSTA in 't TOVERBOS

COSTA IS VEERTIEN JAAR EN ZIET ER ZO LEUK UIT ALS EEN VEERTIENJARIGE MAAR DOEN KAN !

Met zijn vrienden gaat hij in het bos kamperen, maar de jongens beseffen niet dat het een toverbos is, waar mensen niet welkom zijn.

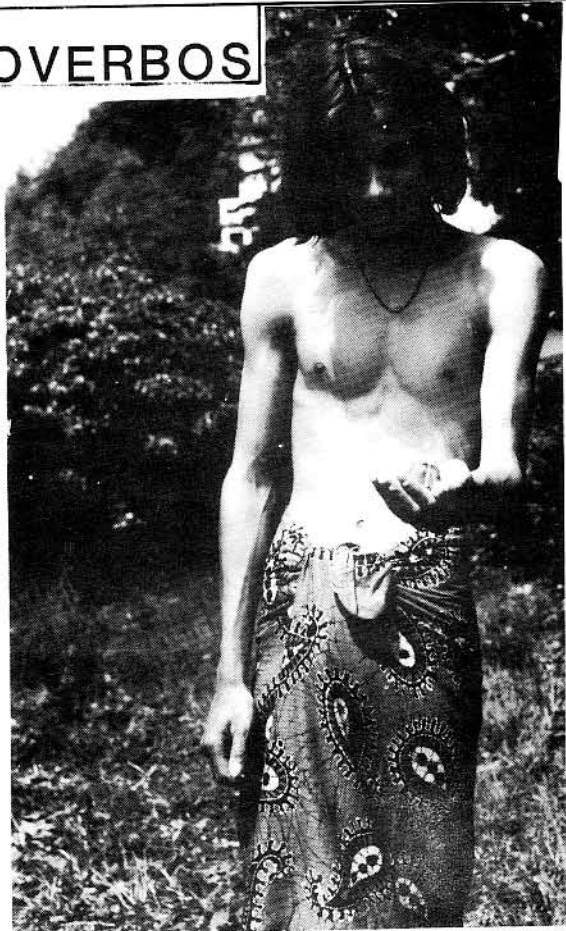
Dat merkt COSTA pas wanneer hij 's nachts waakt bij het kampvuur, terwijl zijn kameraden slapen.

Uit de vlammen doemt een slechts spaarzaam, met een klimoprang, beklede jongen op, de dienaar van de Heer van dit woud.

Deze brengt hem naar het slot van zijn Meester. De oude tovenaars dreigt COSTA in een steen te veranderen omdat hij in zijn domein binnengedrongen is.

Dat gaat alleen niet door indien COSTA uit een ver land een blauwe toverbloem voor de oude man haalt.

Gewapend met een toverpotlood trekt de jongen er op uit, vecht met een reusachtige draak, die hij doodt, ontmoet een evenoude jongen, die een grote diamant uit het nest van een grote, zwarte vogel terughalen moet, helpt hem daarbij, doorkruist het woud van de griezelige wandelende bomen, bevrijdt een betover(en)de prinses, (die hij wijselijk niet trouwt maar hoffelijk naar haar familie terugstuurt), vindt de blauwe toverbloem, brengt die aan de Meester van het toverbos en wordt door deze uiteindelijk tot ridder geslagen.

Dit alles overkwam een Duitse jongen in het jaar 1982. GELOOFT U HET NIET?

Gelukkig heeft een begaafd fotograaf dit alles op een kunstzinnige wijze met zijn camera opgenomen en de bewijzen voor de waarheid van dit verhaal samengebracht in een mooi platenboek. Meer dan 90 prachtige foto's - o.a. genomen in Duitsland, Griekenland en Ceylon - en fotomontage's die getuigen van een perfecte creativiteit van de graficus WERNER JAKE, die er met dit unieke foto-sprookjesboek beslist in geslaagd is een prachtige produktie samen te stellen.

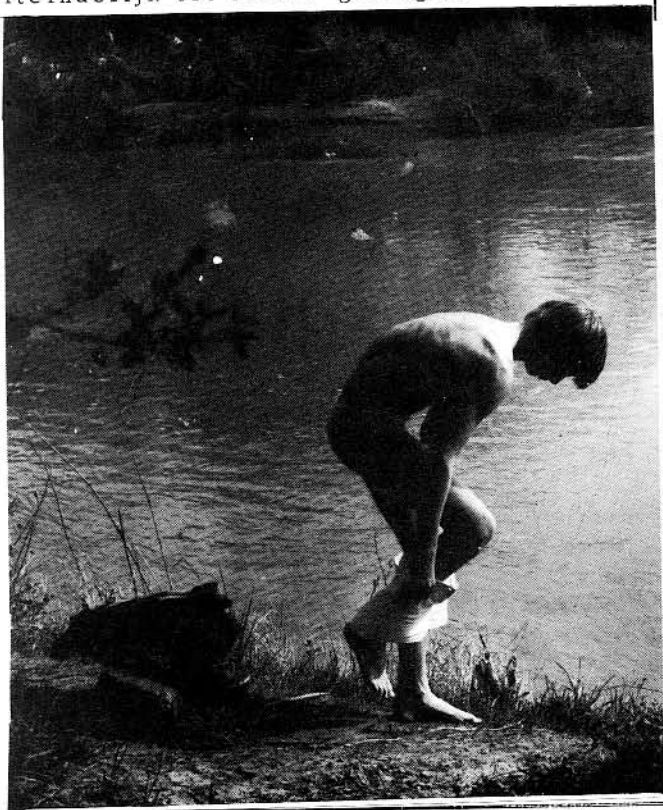
Hoewel de tekst in het Duits gesteld is toch ook voor de lezers van MARTIJN zeker de kosten dubbel en dwars waard. De oplage is beperkt; slechts 2000 waarvan de meesten al verkocht zijn. De opbrengst van COSTA in het toverbos komt ten goede aan een Jeugdvereniging in Duitsland.

Wij hebben de hand weten te leggen op enkele exemplaren van dit werkelijk unieke boek.

U kunt deze bestellen bij MARTIJN voor de prijs van f 39,00 inclusief verpakking en verzendkosten.

Een briefje of telefoontje naar de redactie is voldoende. Maak nog geen geld over, wacht op de acceptgirokaart.

U ZULT ER BESLIST PLEZIER AAN BELEVEN !!!!!

LUCKY PETER

door LUKK DRENTH deel 5

"O, ja hoor", lachte hij en keek me daarbij weer op die speciale manier aan. Ik glimlachte, deed mijn schoenen uit en kroop bij hem onder de dekens.

Als vanzelf raakten onze handen elkaars lichaam, althans mijn ene hand, want in de andere had ik het voorleesboek. Onze broeken gingen naar beneden, we streelden elkaar en trokken elkaar af zonder klaar te komen, maar het was fijn en het versterkte mijn liefde voor Peter.

Op een gegeven moment kwam een collega me storen en zei dat er telefoon voor me was. Ze stond maar heel even in het schaarse licht van de schemerlamp. Ze vond het niet vreemd dat ik bij Peter in bed lag, het was immers koud.

"Ik kom er zo aan, even de bladzijde uitlezen", zei ik en trok ondertussen snel mijn broek omhoog.

Peter grijnsde en gaf me een knipoog. In een heel wat opgewekter stemming reed ik na mijn werk terug naar huis. Het werd een goede winter dat jaar en de feestten van de decembermaand vlogen voorbij. St. Nicolaas en Kerst werden gevierd, in het tehuis en bij m'n schoonouders in Rotterdam, het was allemaal erg gezellig.

En er viel sneeuw, de jongens genoten en ik niet minder.

"Hé, jongens, we gaan Luuk inzepen", schreeuwde Geert op een middag toen ik om kwart over een, na een slaap=dienst naar huis wilde gaan.

"O, dat mag je wel proberen, maar reken maar dat ik je terug pak", dreigde ik met een lachend gezicht. Geert gooide een sneeuwbal en ik rende hem achterna, wat een hachelijke onderneming was op die platgetrapte sneeuw.

Ik kreeg hem echter te pakken en peperde hem in, hij nam het me niet in dank af en gaf een brutale mond.

"Hé, rustig", beet ik hem toe, "je was gewaarschuwd en als je dan toch met sneeuwballen gooit, kun je ook wat terug verwachten".

Hij mopperde nog wat maar ik snoerde hem de mond en even later was hij al weer met de anderen lustig aan het spelen.

De volgende morgen werd ik wakker met zo'n onbestemd melancholiek gevoel, een gevoel van verlangen, van weemoed, zonder precies aan te kunnen geven waardoor het kwam.

Hoewel, als ik me zo voelde, kon alles er toe bijdragen om het te versterken. Het vreemde is, dat als ik zo'n bui heb, ik tegelijk ook heel melig kan zijn in nabijheid van anderen, als een poging om mezelf op te fokken tot een beetje vrolijkheid. Maar voorlopig waren mijn gedachten nog somber, ik dacht aan de toch eigenlijk uitzichtsloze relatie met Peter, een half jaar nog wellicht en dan was ook dat geluk weer voorbij. En dan mijn huwelijk dat steeds meer dreigde te verzanden in een oppervlakkig langs elkaar heen leven.

Het weer hielp ook al niet mee om me op te vrolijken, donkere dreigende wolken werden door een gure noord-wester wind voortgejaagd.

Huiverend dook ik weg in mijn parka, maar de wind blies me bijna recht in m'n gezicht, gelukkig het laatste eind getemperd door het bos.

Die middag waren Irene en ik aan de gang met St. Nicolaasgedichten voor de jongens. Voor sommigen was dat niet zo moeilijk, maar juist voor de "moeilijker" jongens kostte dat heel wat zweetdruppels, maar ook veel plezier. Voortdurend waren we bezig dichtregels te maken over de zwakheden en eigenaardigheden van die jongens, maar die konden we dan weer niet opschrijven. Wij moesten er voor zorgen dat het wel een grapje zou blijven en het niet al te serieus zou worden opgevat.

Irene was om half vier vrij, zodat ik die avond weer alleen was in de groep en natuurlijk las ik weer voor.

Snuf de Hond was uit, maar dat gaf niet, ik had jongensboeken genoeg om nog jaren voor te kunnen lezen.

Het was koud op de slaapzaal: "Hé, Peter, schuif eens een eindje op, dan kom ik naast je liggen, als het mag", vroeg ik.

's Middags bouwde ik voor mijn dochtertertje een prachtige sneeuwpop.

Het was voor het eerst dat ze bewust sneeuw meemaakte.

Ze vond het eerst maar niks, dat kouwe spul, maar later hielp ze op haar manier toch dapper mee met het maken van haar sneeuwpop.

Een heel leuk spelletje wat de jongens graag deden was sleeën.

Op een bepaald gedeelte van het bos-terrein rond het tehuis was het wat heuvelachtig, met een behoorlijke vaart gleden de jongens om beurten van een heuveltje af tussen de bomen door. Af en toe hield ik mijn hart vast als er iemand ternaauwernood een boom wist te ontwijken. *wordt vervolgd.*

positief ?-1

Ik zou graag willen reageren op de ingezonden brief van de heer van Wallenburg. Ik heb die brief twee keer gelezen; de eerste keer viel het me nauwelijks op maar toen ik de Martijn deze week nog eens aandachtig las, kreeg ik bij het lezen van deze brief een heel eng gevoel van binnen.

Als ik aan het eind van deze brief lees dat jullie bij het maken van de Martijn, een selectie moeten toepassen "waarbij alle negatieve berichtgeving uitgeselecteerd zal moeten worden en het positieve afgedrukt", dan denk ik dat hij eigenlijk bedoeld dat de stukken voor Martijn gecensureerd moeten worden teneinde een zoonovergoten sprookje te kunnen publiceren. Als de Heer van Wallenburg vindt dat alle negatieve of gefrustreerde berichtgeving uit den boze is voor een blad als Martijn dan kan hij zich beter maar een abonnement op de Telegraaf aanschaffen. En dan ga ik nog niet eens in op de term "gefrustreerde berichtgeving" die op zich al wrang smaakt. De stelling dat iemand, die van plan was zich wat opener op te stellen, dat niet zal doen omdat hij in Martijn gelezen heeft dat hij daarmee 10 jaar gevangenisstraf kan oplopen is kortzichtig en vreemd. Zolang wij in een klimaat leven, waarin er meer negatieve dan positieve dingen gebeuren (of in ieder geval net zo veel!) ten aanzien van pedofilie, is het belangrijk dat het ook in de goede verhoudingen wordt weergegeven in een blad als Martijn. Anders zouden wij ons alleen maar een groot bord voor de kop aanmeten, met alle gevolgen van dien.

(E. DAMMER)

positief ?-2

Ik wil hiermee reageren op het ingezonden stukje van Ries van Wallenburg. Als Martijn objectief wil blijven moet zij juist de realiteit vermelden. Daar bedoel ik mee dat ook minder fijne gebeurtenissen de aandacht mogen krijgen. Het buitenland mag daarbij zeker worden getoetst. Ik denk dat als Martijn alleen maar rozengeur en maneschijn zou drukken, dat juist diegenen die uit hun schulp willen kruipen, heel hard hun neus kunnen stoten.

BRIEVENBUS

Helios 79
Hoogeveen.

Als je in een roes wilt leven, moet je naar de E.O. en aanverwante artikelen kijken. Die richting mag MARTIJN volgens mij beslist niet op gaan. Ik wil niet onvermeld laten dat voor mij MARTIJN steeds beter wordt!

HOUDEN ZO !!!

(JAN - Tilburg)

MEPPEL-1

Ik vond het een goed idee om de diverse leden van de pas opgerichte vereniging Martijn in de gelegenheid te stellen elkaar te ontmoeten. Ik denk dat de betrokkenheid met de vereniging hierdoor zeker vergroot zal worden. Ten tweede zullen vele leden van de vereniging m.i. de behoefte hebben gevoeld "gevoelsgenoten" te ontmoeten en met elkaar van gedachten te wisselen in zowel formele als informele sfeer. Het middagprogramma droeg er toe bij, niet op geheel vrijblijvende wijze met elkaar bezig te zijn. Verder zorgde de avondfilm voor zowel ontspanning als mede aan het denken gezet te worden. Het feit, dat ook enkele jongens bij het geheel aanwezig waren, droeg zeker ook bij voor de verzekering van een prettige en ontspannen sfeer. Terugdenkend aan het weekend kan ik niet anders zeggen, dan dat ik het persoonlijk erg naar m'n zin heb gehad en een volgend keer, indien mogelijk, wederom present zal zijn. Ik wil jullie daarom dan ook hartelijk danken voor de organisatie van dit weekend in een uitstekende accommodatie en tevens dat jullie deze ontmoetingsdag mogelijk hebben gemaakt.

(P. - Rotterdam)

Naarmate ik zaterdag meer mensen, en mensen beter leerde kennen, kreeg ik steeds meer het gevoel dat er iets van me af viel, dat ik langzamerhand bevrijd werd van een zekere spanning. Het was fijn dat ik weer eens met mensen kon praten die direkt begrepen waar ik het over had als ik over zekere gevoelens praatte, omdat ze het zelf ook zo voelden

(E. Dammer)

MEPPEL-3

Beste mensen,

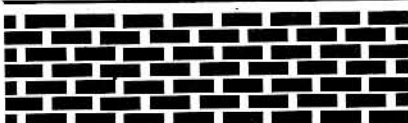
Graag dank ik u nog voor de gastvrijheid, aan mijn twee huisgenoten en mij geboden op de zo geslaagde dag van MARTIJN in Meppel. U kunt zeker op het geheel met voldoening terugzien. De sfeer was prima!!! Met vriendelijke groeten en de beste wensen voor uw werk.

(EDW;BRONGERSMA)

Ik heb een proefnummer van MARTIJN ontvangen. Ik heb het blad weggedaan na het goed gelezen te hebben. Ik had er grote moeite mee, vooral met de verhalen er in over relaties. Ik zal wel een traditioneel denkend mens zijn, hoe kan het anders, maar wat mij het meeste stoort is de steeds zo korte cyclus verliefd worden/op iemand vallen en het onmiddellijke lichamelijke kontakt. Ik vind dat er voor een relatie, hoe dan ook, veel tijd van opbouw nodig is. Natuurlijk ken ik ook bevliegingen, maar dat heeft met intens van iemand houden m.i. niets te maken. Als ik dan lees over op een jongetje vallen, op schoot zitten en tot spoedige lichamelijke bevrediging komen dan komt dat niet verder dan bevlieging. Ik vind dat zulke verhalen de zaak niet goed doen. Dat zal het begrip bij anderen zeker niet verhogen. Misschien zou zo'n blad zich moeten bezighouden met hypocriete rechtspraak, dat lijkt me nuttig én reeël.

(AD-Assen)

BOUWSTEEN AKTIE.

U heeft het al kunnen lezen in o.a. de rubriek Typofilie. Wij vervaardigen de MARTIJN nu helemaal zelf. Een groot voordeel is dat met het drukken van Martijn ook de kosten aanzienlijk gedrukt kunnen worden. Ons maandblad wordt daardoor in kostprijs goedkoper. Het gevolg hiervan is dat wij gemakkelijker eens een GRATIS martijn kunnen verzenden aan personen of instanties die hierin wellicht geïnteresseerd zijn.

Montage en afwerking van ons blad doen wij nu al in eigen beheer. Dit is ons o.a. mogelijk gemaakt door lezers van ons blad die een bijdrage hebben geleverd zodat wij tot aanschaf van de daarvoor benodigde apparatuur over konden gaan.

Wij kunnen echter nog goedkoper werken als wij ook zelf drukken. Daarvoor zijn diverse (meestal erg dure) machine's nodig. Wij hebben echter de hand weten te leggen op een complete drukkerij-inventaris, met een balanswaarde van f30.000,==, die ons echter - uit soli-

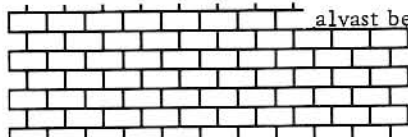
dariteit - wordt aangeboden voor f10.000, EEN UNIEKE KANS. Met deze apparatuur kunnen wij ook al het drukwerk voor de werkgroepen etc. zeer voordelig vervaardigen. Voordelig omdat wij bijna geen personeelskosten hebben, daardoor goed en goedkoper kunnen werken dan de meeste drukkerijen. Een eigen drukkerij dus. Daarom vragen wij uw steun!

Wij hebben f 10.000,= nodig. Wij kunnen deze bij een bank lenen, maar dan zijn de rentelasten erg hoog. Vandaar ons voorstel: Een bouwsteenactie.

Voor f 50,=* kunt u een (of meer) bouwstenen kopen. Dat is een genummerd certificaat waarmee u geld aan MARTIJN LEENT. De rente bedraagt 10%, zodat uw bouwsteen eigenlijk een waarde heeft van f 55,00. Vanaf september worden elke maand door de boekhouder minstens 5 bouwstenen uitgeloot, de houders daarvan krijgen hun geld + rente dan terug. Wij hopen op deze wijze de benodigde gelden bij elkaar te krijgen.

Belangstelling? Neem dan a.ú.b. zo spoedig mogelijk kontakt met ons op. MARTIJN HEEFT U NODIG !!!!!!!

alvast bedankt.

In The Picture

In de verfrissend hervormde MARTIJN nr. 8 kon u opnieuw enkele staaltjes van justitieel en politieel krachtvoer lezen.

In ons buurland België werd Claude Drieghe tot 10 jaar gevangenisstraf veroordeeld, voor iets waarvoor je, aldus Brongersma, in Nederland een redelijke kans hebt buiten vervolging te blijven.

10 jaar, je houdt het anno 1983 niet voor mogelijk, maar het is de harde (Belgische) realiteit.

Dat het in Nederland anders kan en anders gaat, werd al aangehaald in het verhaal "Zo kan het ook!"

(Martijn nr. 8, pag. 19-21).

Ik wil daar in mijn column nu één verhaal aan toevoegen. Onderstaande "story" is mijns inziens te beschouwen als een stuk belangwekkende jurisprudentie. Je mag wel stellen dat, wanneer het in de Nederlandse rechtspraak deze kant uitgaat (en daar ziet het hard naar uit, gezien ook andere "gevallen"-MvH) de voorstellen van de commissie Melai bijvoorbij achterhaald zijn!

strafrechtelijk

PEDOFILIE STRAFRECHTELIJK OMSCHREVEN, dat klinkt heel erg naar.

Begin februari 1981 begon de lange justitiële weg van de 30-jarige Fred de Groot.

Tot dan toe was FRED nog nimmer met de justitie in aanraking geweest. Zijn leven verliep vrij vlekkeloos, met de bekende ups en downs die nu eenmaal eigen zijn aan het leven van een "gezonde" Hollandse kindervriend (in vaktermen: "pedofiel").

Maatschappelijk mag FRED (ook) geslaagd genoemd worden.

Hij heeft enkele leuke relaties met kinderen uit de buurt en hij heeft een goede baan die hem de nodige vol-doening schenkt.

Maar in februari 1981 lijkt er veel in te storten van dat alles. FRED moet zich melden bij R.B., hoofdagent-rechercheur van de zgn. Centrale Recherche Zedenpolitie.

Er liggen twee aangiftes van ouders van vriendjes "terzake art. 247 Wetboek van Strafrecht".

R.B. blijkt een nijvere speurder te zijn geweest.

Hij heeft vijf namen van ouders van (mogelijke) slachtoffers weten te vergaren. Helaas voor R.B. vloeien daar "slechts" twee aangiftes uit voort.

De overige ouders zien ingrijpen van de politie niet zitten. Blijft niettemin overeind staan dat in vijf gezinnen en met name bij de zeven kinderen, een flinke shock wordt teweeggebracht.

Blijkens de proces-verbalen wordt in de politieverhoren van R.B. eenzijdig de nadruk gelegd op de seksuele aspecten van FRED's vriendschappen (aanwezig bij 3 van de 7 kinderen).

Het gaat er om of FRED piemeltjes heeft betast of bijvoorbeeld aan de kinderen zou hebben gevraagd bij hem ook bepaalde handelingen te verrichten.

Ik zal hier niet in details treden. Anders krijgt dit verhaal misschien hetzelfde beschamende voyeuristische karakter als de proces-verbalen van R.B.

Het komt er op neer dat de broertjes JAN en HANS en de 10-jarige MARC (Fred's "dikste" vriend") bekennen dat er met hun ontuchtige handelingen zijn gepleegd (waar halen kinderen die terminologie vandaan, vraag je je af!!!-MvH).

Op 2 november 1981 (!) moet FRED voor de politierechter verschijnen. Twee weken later volgt de uitspraak: f1000,00 boete en drie weken voorwaardelijke gevangenisstraf met een proeftijd van twee jaar.

Fred, zijn advocaat Mr. v. Bennekom en tal van "medestanders" zijn teleurgesteld.

Een dergelijke straf voor Freds (door de kinderen vrijwillig aangegane - MvH) relaties wordt behoorlijk hoog gevonden. FRED besluit dan ook in Hoger Beroep te gaan (bij de meervoudige Strafkamer - MvH).

Op 30 maart 1983 (!) komt "de zaak FRED" opnieuw voor.

Ditmaal echter voor een meervoudige strafkamer en niet, zoals bij de politierechter, voor één rechterlijk persoon.

De zaak is ditmaal gedegen voorbereid. De Procureur-Generaal, Mr. T.M. SCHALKEN heeft aan een maatschappelijk werker van de reclassering gevraagd een uitvoerig rapport op te stellen naar de "aard en omvang van de sociale reacties" op Freds "gepleegde" feiten. Laat ik SCHALKEN zelf het woord geven: "Ik acht het daarbij van belang dat gesprekken plaatsvinden met de in het proces-verbaal genoemde minderjarigen alsmede met hun ouders, zulks om na te gaan hoe zij destijds emotioneel ten opzichte van het delict stonden en hoe zij daar thans tegenover staan (.....) De vraag of hier sprake is geweest van een zekere dwang dan wel van een stuk beïnvloeding of "uitlokking" door middel van geschenken zou tevens onderdeel van uw onderzoek kunnen uitmaken." (einde citaat SCHALKEN).

De reclasseringsman komt wel met 'n behoorlijk rapport, maar gesprekken met de "ouders van de aangifte" blijken niet mogelijk. Beide ouderparen willen niet (meer) praten.

Voor de rechtbank zal de president van de meervoudige kamer daar later van zeggen dat deze ouders "een kans hebben laten liggen om hun verontwaardiging te laten blijken".

Een punt voor Fred dus.

Voor de rest bevat het verhaal over Fred (en zijn relaties) eigenlijk niets dan positiefs.

De Rechtbank behandelt "de zaak" heel genuanceerd. De woorden worden zorgvuldig gewikt en gewogen. Zo wordt niet éénmaal gesproken over "neigingen" in plaats van "gevoelens"

veel mensen geven blijk van hun distantie tot de pedofiele mens door deze aan te spreken op zijn neigingen - MvH).

Zo hoor ik de President onder andere zeggen:

"Sommige jongens oefenen aantrekkingskracht op u uit (.....) langzamerhand is er een erotische sfeer in de kontakten geslopen (.....) pedofilie strafrechtelijk omschreven, dat klinkt heel naar (.....) er spelen in uw relaties veel meer dingen een rol dan sex (.....) "

De advocaat houdt een pleidooi die hem tot de conclusie brengt dat Fred vrijgesproken moet worden (zijn argumenten plus Freds eigen reactie zullen in de volgende Martijn aan de orde komen, middels "een stuk" van Fred - MvH).

Vervolgens gaat Dr. EDWARD BRONGERS-MA in op de recente ontwikkelingen op het gebied van wetenschappelijk onderzoek naar pedofilie.

Tot slot komt de Procureur-Generaal aan het woord (Fred ziet af van zijn recht op het laatste woord - MvH).

Hij memoreert opnieuw dat de ouders die aangifte deden, een kans hebben laten liggen om hun verontwaardiging te laten blijken.

Verder zegt hij dat Fred niet het type agressieve kinderlokker is en dat er geen sprake was van uitbuiting of exploitatie.

Van "bewegen tot ... is evenmin sprake, toch is Fred te ver gegaan, aldus de Procureur-Generaal, door Jan en Hans toch binnen te laten, ondanks 't verbod van hun ouders.

Daarmee is meteen het enige argument genoemd van de P.G.

Zijn eis was vervolgens: f600,00 boete, waarvan f300,00 voorwaardelijk.

De uitspraak, twee weken later, was conform de eis.

Dus geen voorwaardelijke gevangenisstraf meer, geen f1000,00 boete, maar nog wel een proeftijd van twee jaar.

Freds gevoelens zijn gemengd.

Of, zoals hij zelf zegt:

"Het vonnis in hoger beroep heeft mij in de persoonlijke sfeer wel tevreden gesteld, gezien het wegvallen van een voortdurende gevangenis-dreiging, maar in de principiële sfeer heeft het mij helaas niet helemaal de toch wel enigszins verwachte voldoening geschonken."

In de volgende MARTIJN Freds verhaal!

MARTIN VAN HAREN.

Kort Geknipt

INCEST

In Nederland hebben ongeveer 160.000 vrouwen, oftewel 7 % van alle gehuwde of samenwonende vrouwen tussen de 20 en 25 jaar, als kind ooit seksuele kontakten gehad met hun vader, oudere broer of stiefvader.

Ruim 25.000 van hen hebben te maken gehad met gedwongen geslachtsgemeenschap.

Dat is de "voorzichtige" konklusie uit een onderzoek van het NISSO.

De resultaten van het onderzoek worden met de nodige reserve gepresenteerd omdat het om een relatief kleine steekproef gaat onder 257 mannen en 272 vrouwen. Bij die steekproef, uitgevoerd door de psycholoog PAUL VENNIX, bleek dat 7 % van de vrouwen, gemiddeld toen zij 10 jaar oud waren, gekonfronteerd werden met seksuele avances van een ouder gezinslid.

Bij de mannen is dat percentage 1,5 %.

Dit zou betekenen dat 35.000 gehuwde of samenwonende mannen tussen de 20 en 55 jaar als kind - gemiddeld op twaalfjarige leeftijd - incestueuze ervaringen heeft gehad.

Er is een hemelsbreed verschil tussen de beleving van jongens en meisjes van zulke seksuele ervaringen op jonge leeftijd. De mannen herinneren zich de incest in alle gevallen als "heel plezierig", terwijl de vrouwen de gebeurtenissen steeds "zeer vervelend" of "afschuwelijk" hebben ervaren.

De meerderheid van de jongens deed actief mee aan de seksuele kontakten, van de ondervraagde vrouwen had niemand zich vroeger actief opgesteld bij de opgelegde vrijpartijen.

Zuid-Afrika

In Zuid-Afrika zijn vorige maand zestig agenten van de spoorweggpolitie ontslagen omdat ze "homoseksuele aanleg" zouden hebben.

Het is, voor zover bekend, voor het eerst dat in dit land zo openlijk tegenover homoseksuelen wordt gediskrimineerd.

S.i.R.

Op pagina 14 van MARTIJN 8 vermelden wij de activiteiten rondom hulpverlening in Zuid-Limburg t.o.v. pedofilie. De daar genoemde gegevens waren slechts een kleine greep uit het

JAAROVERZICHT 1982,

van de Werkgroep S.i.R. Maastricht. Belangstellenden kunnen het gehele jaaroverzicht bestellen door f 3,50 te storten op postgiro 1031794, t.n.v. R.I.A.G.G. - Maastricht, onder vermelding van "Jaaroverzicht S.i.R. 1982".

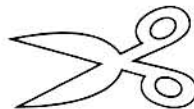
INCEST symposium

Zaterdag 7 mei is (werd) er een symposium in de Rijksuniversiteit van Utrecht, met als onderwerp INCEST. Dit symposium hoopt wat meer duidelijkheid te scheppen in de wereld van incest. Uit ervaringen van mensen die met incest te maken hebben gehad blijkt dat de hulpverlening hieromtrent nogal wat te wensen over laat. Het symposium - georganiseerd door de Vereniging voor Seksuologie heeft als titel meegekregen: INCEST, gwaagde relatie of uitbuiting? Het is bedoeld voor hulpverleners, mensen van politie en justitie en andere belangstellenden. Sprekers zijn o.a. Mr. Anneke VISSER, hoofd kinder- en zedenpolitie in Den Haag, Prof. Dr. Jos FRENKEN, hoogleraar seksuologie in Leiden en Carla van de Vereniging tegen seksuele kindermishandeling. Carla, zelf een slachtoffer van incest die daarom haar achternaam liever niet vermeld ziet, is ook een van de samenstellers van het boek: "De straf op zwijgen is levenslang".

Wij - de redactie van MARTIJN - zullen proberen in Martijn nummer 10 op zowel het boek als het symposium terug te komen.

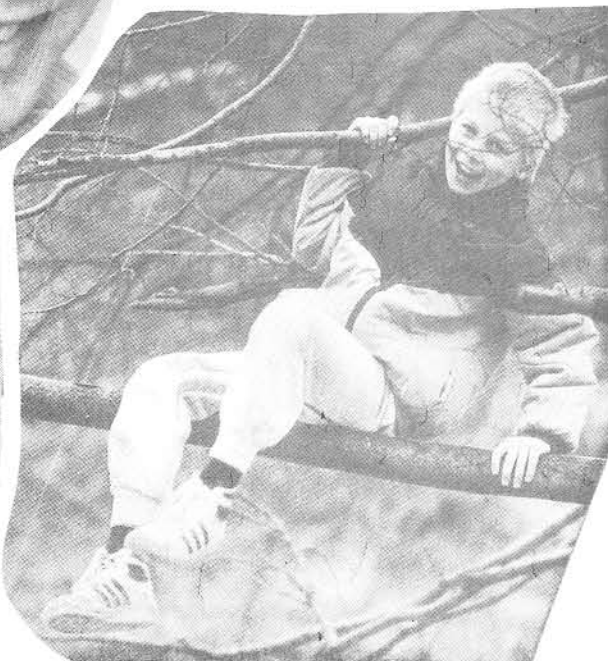
(bron: LEEUWARDER COURANT)

PAN

Na de recentie van MARTIJN in het boy-love magazine PAN nr. 15 stromen de reacties vanuit de hele wereld binnen. Wij - als redactie van MARTIJN - hadden nooit kunnen dromen dat een Nederlandstalig blad als het onze bij zovelen - ver buiten de landsgrenzen - belangstelling zou genieten.

Wij hebben zelfs de laatste tijd enkele abonnees uit Engeland, Duitsland, U.S.A., Canada, Frankrijk, Zwitserland mogen noteren. Wij overleggen nu om maandelijks een korte Engelstalige rubriek in MARTIJN op te nemen. Ook zijn er fijne kontakten gelegd met internationaal befaamde fotografen en tekenaars. U zult het zeker aan Uw blad in de nabije toekomst kunnen merken!!!!

HANSJE

ries van wallenburg

Het gebeurde een keer toen Hansje boven kwam op mijn atelier. Hij moest naar school, maar voor die tijd kwam hij nog even naar me toe.

"Ik heb net nog even tijd om je gedagte komen zeggen" zei hij.

Dat deed hij wel meer.

Even een dropje halen ....

Even een beetje vrijen ....

Even een beetje rondkijken ....

en dan, wegwezen, naar school ....

Deze keer echter was hij veel stiller dan anders. Hij zei eigenlijk helemaal niks.

"Heb je wat?" vroeg ik hem.

Geen antwoord, wél sip kijken.

"Wat heb je? Waarom kijk je zo sip?"

vroeg ik hem weer terwijl ik hem op mijn knie trok.

Toen kwam het grote woord eruit en een gouden traan schitterde bij zijn grote prachtige bruine ogen.

"Frank heeft gezegd dat ik van trekken homo wordt ...." zei hij.

Daar was ik nu toch wel even verbaasd over, want Frank wist wel beter.

Frank was helemaal ingelicht over pedofilie en de Wet die dat verbiedt en over homo's en hetero's en masturbatie. Over alle vormen van seks hadden we in de loop van de tijd dat hij bij me kwam, gesproken.

Soms naar aanleiding van een les seksuele voorlichting op school en soms omdat hij er zelf zomaar over begon. Seks houdt kinderen op die leeftijd erg bezig. Daarvoor zijn ze in hun experimenteer-periode.

Wanneer hem iets niet duidelijk was, bleef hij vragen tot hij alles snapte.

"Ik heb het door ....", zei hij dan altijd.

En nu dit .....

Zijn jaloezie moet hem parten gespeeld hebben, dacht ik meteen.

"Zei Frank dat echt? Wanneer heeft 'ie dat gezegd?"

"Gisteravond, toen ik aan het trekken was .... ik trek elke avond..."

"Frank zei: als je zo doorgaat met trekken, wordt je nog homo, weet je dat?"

"En ik wil geen homo worden want ik wil militair worden ...."

"En trek je nou niet meer, nu Frank dat gezegd heeft?"

"Nee ....want ik wil militair worden en geen homo ....."

Het klonk heel komisch en heel ernstig.

Heel verdrietig was hij omdat hij nu niet meer met zijn "vriendje" kon spelen, 's avonds in bed.

Wat doe je als pedo in zulke omstandigheden?

Zo'n jochie laat je toch niet stikken in z'n problemen?

Ik pakte hem lekker vast en verelde kort maar duidelijk dat Frank onlin had verteld, waarbij ik me gelijk voornam Frank zo snel mogelijk op 't matje te roepen.

"Je wordt niet pedo of homo of hetero, dat ben je of dat ben je niet. Zo wordt je geboren. Dat is een deel van je opdracht die je meekrijgt van God. Dat is je Karma ...."

"En jij bent geen homo en dat wordt je ook niet! Je houdt van meisjes... of je wél trekt of niet trekt, kan aan die aanleg niets veranderen. Alle jongens trekken. Dat is een gezondheidsverschijnsel...."

"Ik denk dat Frank een beetje jaloers is omdat jij een veel grotere piemel hebt als hij ...."

"Echt waar ??"

"Zeker weten ....!!"

Hij lachte weer een beetje ....

Hij kustte me weer een beetje ....

Hij nam een dropje en ging naar school .....

Die middag, toen Frank bij me kwam, nogal uitbundig keihard "Tsjiekemaja-joe" roepend op de trap, begon ik meteen maar het appeltje te schillen dat ik voor hem in petto had ....
De reactie was anders dan ik verwachtte. Hij lachte me een beetje uit.
"Heeft 'ie dat echt geloofd wat ik zei?"
"Wat stom ...."
"Natuurlijk weet ik wel dat je niet homo wordt van trekken, maar ik wou slapen en zijn bed kraakte zo van dat wiebelen...."
Een kleur tot achter zijn oren had hij. Hij vond het kennelijk genant dat ik

hem van zoiets doms verdacht.

"Denk je echt dat ik dat denk, dat je van trekken homo wordt ???"

"Natuurlijk niet!" zei ik.

"Natuurlijk denk ik dat niet, maar ik vind het wel stom van je dat je Hans zoiets wijs maakt".

"Als dat bed niet zo gekraakt had, had ik niets gezegd" zei hij, "maar ik wou slapen en steeds werd ik wakker van dat gekraak ...."

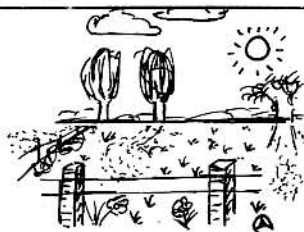

Toen Hansje uit school kwam, kwam hij regelrecht naar me toe, nog vóór hij thuis was geweest.
Hij was aanhankelijker dan ooit tevoren.

Hij pakte mijn penseel uit mijn hand en legde dat neer op m'n schilderskist. Toen kwam hij op mijn knie zitten en fluisterde in mijn oor:

"Ries, ik ben toch zó blij dat je van trekken niet homo wordt...."

(RIES VAN WALLENBURG)

zomertijd

Een meerkleurendruk paperback uitgave van MARTIJN.

Een luchtig zomers boek, speciaal voor fijne, vrije ogenblikken in de zon.

Korte verhalen van verschillende auteurs, boeken-special met de allernieuwste uitgaven die handelen over de liefde voor jongens en meisjes, veel foto's, illustraties van 's werelds bekendste kunstenaars, en nog veel meer.

Ruime aandacht wordt besteed aan prachtige uitgaven zoals;

ANATOMIE DU DORMEUR van Gerard MAROT,
KIT van Alan EDWARD,
COSTA in het TOVERBOS van Werner Jäke, en nog veel meer, te veel om op te noemen.

EEN UNIEKE UITGAVE, een "must" voor een ieder die jongens een warm hart toedragen.

INTEKENPRIJS; tot 23 mei-----f 13,00

Na 23 mei kost ZOMERTIJD-----f 16,00

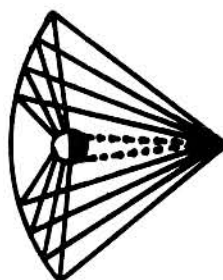
(Op beide prijzen hebben leden van onze vereniging MARTIJN 10% korting).

Prijzen zijn inclusief portokosten.

VERSCIJNINGSDATUM; BEGIN JUNI

Elke 25-ste bestelling die binnenkomt ontvangt GRATIS een kleuren-lithoposter. Belangstelling ?? Een briefje of telefoontje naar de redactie is voldoende. Maak nog geen geld over! U ontvangt van ons een accept-girokaart.

DOKACENTRUM

FOTOSTUDIO

FOTO TONNIE

VEENSTRA

IN SAMENWERKING MET DE SPLINTERNIEUWE FOTOSTUDIO TONNIE VEENSTRA, KUNNEN WE DE LEZERS VAN MARTIJN BINNENKORT EEN EXTRA SERVICE BIEDEN.

Via MARTIJN kunt u binnenkort al uw zwart-wit fotowerk door haar laten verzorgen.

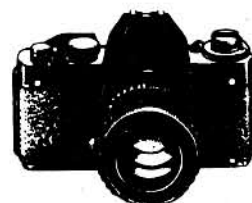
Tegen normale prijzen, maar met de zekerheid van 100% persoonlijke behandeling van uw kostbaar fotowerk, doordat zij ZELF uw foto's verwerkt, en dus GEEN GEBRUIK MAAKT van een grote fotocentrale.

In een wat later stadium zal het ook mogelijk worden uw kleurenfoto's in eigen beheer door Tonnie te laten verzorgen, voorlopig gaat kleurenwerk nog via de centrale. Behalve grote kleurvergrotingen, die kunnen wel - nu al - door haar zelf verzorgd worden.

Ook is het mogelijk om zwart-wit foto's op aluminium te laten afdrucken. Dit kan in verschillende tinten.

BELANGSTELLING ??

Vraag vrijblijvende informatie aan bij de redactie van MARTIJN.

MIJN LIEFDE

WAT VOORAF GING:

Theo is gedetineerd in een Huis van Bewaring. Zijn misdaad? Houden van een jongen onder de 16. Vanuit zijn cel onderhoudt hij briefkontakt met zijn vriend Marnix. Een van de weinigen die Theo vertrouwt. Aan hem durft hij zijn diepste gevoelens prijs te geven. Een open boekje vanachter gesloten deuren.

deel 4

Beste Marnix,

Het is alweer bijna een week geleden dat je iets van mij vernam. Ik zit nog steeds op de B-vleugel en ben gelukkig al een beetje ingeburgerd. Een groot voordeel van zo'n inkomsten-afdeling is -denk ik- dat iedereen hier met hetzelfde probleem van wennen zit.

Uitzonderingen daar gelaten, die het allemaal wel goed vinden en de hele dag met een grote bek rondlopen, of met zo'n gemaakt gezicht van: Nou, 't zal mijn tijd wel duren".

Maar over het algemeen heb ik een redelijk goed kontakt met mijn mede-gedetineerden.

Wat mij het meeste raakt is de gemiddelde leeftijd hier, zo rond de 19, 20 jaar. En dat de meesten van deze jongens hier binnen zitten voor inbraak, diefstal of drugs.

Hét onderwerp van gesprek is dan ook meestal seks of drugs, of een combinatie van beiden.

Emotioneel ben ik er echter niet zo best aan toe.

Als je alleen in zo'n cel opgesloten zit, dan zit je lichaam wel vast, maar je geest, je gedachten vliegen telkens weer tussen die tralies door. Ik loop prakties de hele dag door te denken aan alle dingen die er tussen Robby en mij gebeurd zijn. Om de tijd te doden en mijn gedachten te verzetten heb ik ingestemd met de mogelijkheid celwerk te doen. Ik kreeg een grote zak met halve wasknijpers en een doos met bijbehorende veertjes. Met behulp van een plankje met twee ijzeren puntjes is het de bedoeling dat je van twee halve knijpers plus een veertje een komplette wasknijper fabriceert, waaraan dan de Nederlandse huisvrouw -als zetenminste haar aankopen doet bij A.H. of de HEMA - haar kinderkleertjes te drogen kan hangen.

Het verplichte aantal knijpers is 2500 per dag, waarvoor je dan een vergoeding krijgt van f5,25.

Dit zakgeld is dan weer te besteden in het (A.H.) winkeltje, waar je wekelijks je benodigde inkopen mag gaan doen. Van de reclassering heb ik tot nu toe nog niemand gezien.

Ik heb daarom een gesprek aangevraagd met de maatschappelijk werker hier in het H.V.B., omdat ik nog steeds erg in de put zit over hoe Robby deze situatie verwerkt.

Er schijnt hier ook een psycholoog aan het huis verbonden te zijn, maar die is voorlopig overbezet.

Vanmorgen ben ik voor de Raadkamer geweest. Dat zijn drie rechters die gezamenlijk beslissen of het bevel bewaring gehandhaaft moet blijven.

Na overleg met mijn raadsman vond ik het niet nodig dat hij vanuit Dorrecht daarvoor hier naar toe zou komen, omdat de uitspraak eigenlijk al bij voorbaat vast zou staan. Zij zouden mij zeker hier houden.

Deze feiten baseerden wij ook op grond van het feit dat afgelopen maandag het gerechtshof uitspraak had gedaan inzake mijn hogerberoep zaak van 1980 wat toen ging om mijn relatie met Tonny, je weet wel, die veertienjarige jongen waarmee ik bijna anderhalf jaar een relatie had. De eis van de Rechtbank was in 1981 6 maanden gevangenisstraf, waarvan twee maanden voorwaardelijk.

Ik vond dat toen absurd voor een relatie die wij beiden op prijs stelden en waar bovendien de ouders van op de hoogte waren en er totaal geen bezwaar tegen maakten.

Dat Tonny's schoolprestaties, mede door zijn omgang met mij, met sprongen omhoog waren gegaan - volgens zijn klasseleraar - deed bij de Rechtbank niets af aan het feit dat zo'n omgang alleen maar schadelijk en slecht voor zo'n jongen zou kunnen zijn.

getuige-deskundige

Een getuige-deskundige op dit gebied, Theo Sandfort, 'n sociaal-psycholoog, werd door de rechtbank toendertijd (slaperig) gehoord, maar met de feiten die hij - wat betreft de onzin van het vooroordeel schadelijkheid - naar voren bracht, daarmee werd in het oordeel van de rechtbank totaal geen rekening gehouden.

Ik was pedofiel en ik durfde er nog voor uit te komen ook, zo'n persoon moest een lesje geleerd worden!

Het is trouwens ook niet de eerste keer dat hij hier voor ons staat. Hij is beslist voor geen verbetering vatbaar!

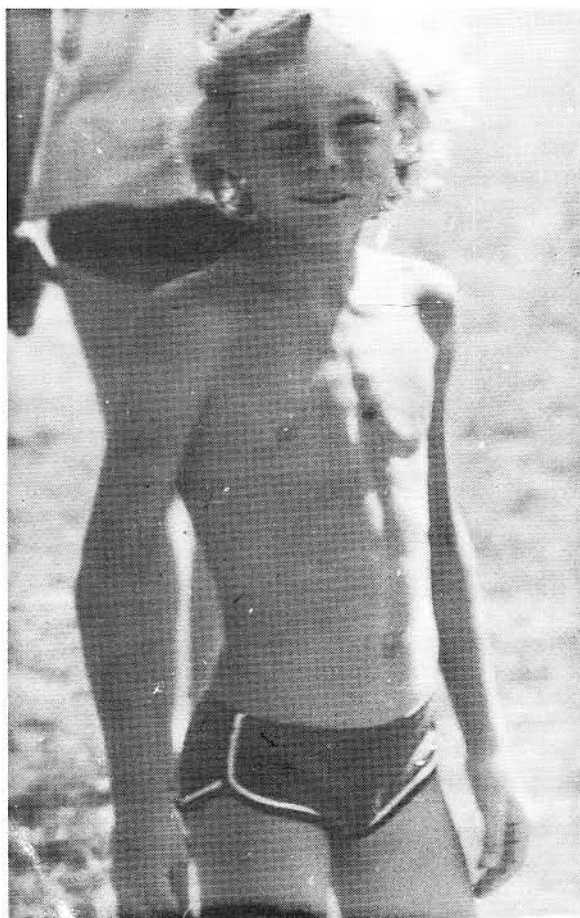
Zo zal -denk ik- de redenering van de rechtbank zijn geweest. Tegen de uitspraak van de rechtbank ben ik natuurlijk in Hoger Beroep gegaan. In andere arrondissementen in het westen des lands wordt er allereerst bekeken of er sprake is van dwang of geweld.

Dan pas wordt de leeftijd van de jongere bekeken. Als daarna dan ook nog blijkt dat beide partners zich in die relatie thuis voelen, zich daarin een eigen plaatsje konden vinden, dan werd zo'n zaak meestal geseponneerd. Er wordt dan van verdere vervolging afgezien in het belang van beide betrokken personen.

Oók in het geval de oudere partner al eerder een strafblad had voor soortgelijke feiten.

Hoe anders in het Brabantse Land! Daar zijn de begrippen "partners" nog niet doorgedrongen, er wordt alleen maar gedacht in terminologie als "dader" en "slachtoffer".

Toen mijn zaak maandag 8 februari '82 voor het Gerechtshof in hoger beroep werd behandeld had ik al een zwaar vermoeden dat het ook deze keer hier

mis zou lopen. Mijn raadsman had gezorgd voor de aanwezigheid van dezelfde getuige-deskundige, plus mijn reclasseringsambtenaar uit Amsterdam die een uitstekend woordje voor mij deed. De P.G. (Procureur-Generaal, = de officier van Justitie bij het Gerechtshof) begon al gelijk aan te halen dat ik nu alweer in preventieve hechtenis verbleef voor een soortgelijk feit. Maar nu met een 9-jarig jongetje. Al met al werd het een rumoerige zitting die ruim anderhalf uur duurde. De eis van de P.G. was vijf maanden waarvan twee voorwaardelijk met aftrek van voorarrest.

Oók bij deze zitting kreeg ik het gevoel dat er helemaal geen notitie werd genomen van hetgeen de sociaal-psycholoog naar voren bracht.

Heel duidelijk probeerde hij uiteen te zetten dat er in geval van vrijwillige kontakten absoluut geen sprake is van schadelijkheid op welk gebied dan ook, maar dat er eerder kans kan bestaan op een positieve werking van zo'n relatie - waarin óók seksueel contact kan meespelen - mits beiden zich prettig voelen in die vriendschap. Als ze elkaar als hun gelijke zien, ondanks het (soms grote) leeftijdsverschil.

Er werd gewoon niet geluisterd. Integendeel! De getuige-deskundige werd verschillende malen door het Hof onderbroken met opmerkingen zoals:

"Bent u van plan dat hele notitieblok nog te gaan voordragen?"

Het duurde hun te lang. Misschien kwam hun theepauze in het gedrang en moest deze zaak maar even gauw afgewerkt worden.

Het belang van de verdachte speelt daarin niet mee.

De Nederlandse wetgeving stelt dat rechters onpartijdig moeten zijn, maar de ervaring leert dat - specifiek in gevallen van "ontucht" - het besluit van de heren rechters meestal bij voorbaat al vast staat.

Althans in het arrondissement Den Bosch is mij dat al meerdere malen opgevallen, niet alleen in mijn geval, maar ook andere personen in dezelfde situatie deden mij hun verhaal, met dezelfde bevindingen.

De uitspraak was conform de eis van de P.G.; vijf maanden waarvan twee voorwaardelijk met aftrek van voorarrest.

Alles bij elkaar dus nu nog zo'n kleine 80 dagen zitten te goed. Met dit vooruitzicht bij de Raadkamer te moeten verschijnen werkt niet mee ten goede.

Maandblad en uitgeverij MARTIJN werkt nauw samen met verschillende internationale uitgeverijen. Hierdoor zijn wij in staat U als vertegenwoordiger voor het Nederlandstalig gebied in Nederland en België de volgende aanbiedingen te doen.

Verkrijgbaar bij MARTIJN:

Jeugd en samenleving

Het kind als seksueel probleem voor volwassenen

Themanummer KINDEREN, VOLWASSENEN, SEKSUALITEIT.

Uitgave Jeugd en Samenleving.

Op seksuele omgang tussen kinderen en volwassenen rust nog altijd een taboe. Wat mag een volwassene voelen voor een kind en wat niet? Vragen wij ons af wat de behoeften van het kind zijn of zijn de vooroordelen vanuit onze opvoeding bepalend voor onze kijk op kinderseksualiteit? Velen weten geen raad met de seksuele gevoelens van kinderen en kiezen voor negeren. Dit themanummer levert een bijdrage aan theorievorming en onderzoek, met artikelen over pedofiele vriendschappen, erotiek in het werken met kinderen, de liefde van vrouwen voor kinderen, over de juridische stand van zaken en de ideeën van de Franse filosoof Schérer over opvoeding en seksualiteit. Ook de eerste seksuele ervaringen ontbreken niet. Kinderen, volwassenen, seksualiteit kunt U bestellen voor f 9,50 + f 2,30 portokosten onder vermelding van themanummer J+S, rechtstreeks bij MARTIJN. (zie onderaan deze pagina).

The only international English language publication which deals honestly with boy-love

Uitgeverij
Coltsfootpress.

Magazine PAN - engels-talig, goede artikelen, mooie foto's. De nummers 12,13,14 en binnenkort 15 zijn uit voorraad leverbaar. Eerder verschenen nummers van PAN kunnen worden besteld.

Prijs f 8,00 per nummer (inkl. porto).

PANTHOLOGY ONE stories about boy-love PANTHOLOGY TWO

Twee pockets die handelen over de liefde voor jongens. Engelstalig. Toch erg makkelijk te lezen. Avontuur, humor en erotiek wisselen elkaar in deze boeken af. Prijs f 16,00 per deel (inkl. porto).

THE ASBESTOS DIARY

by CASIMIR DUKAHZ

Herdrukt! De bestseller uit de zestiger jaren op pedofiel gebied. Pocket-uitgave. Van de befaamde auteur: CASIMIR DUKAHZ. Een meesterwerk! Prijs inkl. porto f 25,00

THE BOY AND THE DAGGER

by Asger Lund

Zie de bespreking in Martijn nummer 7.
Prijs inclusief porto f 16,00.

POST KAARTEN, een leuke attentie voor elk doel.

DEUTSCHER SPURBUCHVERLAG

Map met 10 kaarten - sommige in kleur - met tekeningen van Pierre Joubert. Onderwerpen; scouting, sport en spel. Bestelnummer: Spur. map 1.

Map met 10 fotokaarten met kinderen tijdens spel en recreatie. Foto's van Lothar Sauer en Claus Lösch. Bestelnummer: Spur. map 2.

Meerdere mappen zijn in voorbereiding.
Prijs per map - inkl. porto f 6,50.

Geen witte duif achter graauwe tralies

Gedichten en gevoelens van de auteur Theo Gerritsen, ondervonden tijdens zijn 7½ maand durende detentie.

235 dagen achter tralies omdat je van een jongen houdt. Bijdragen in deze bundel van Ds. Alje Klammer, radio-pastor, en Dr. Edward Brongersma, jurist.

64 pagina's offsetdruk, met foto's van het interieur van een Huis van Bewaring, en illustraties van Michel Gourlier.

Nú, speciale aanbieding.....
GEEN f10,00....maar .....f 7,50
inclusief porto.

bestelling: ?

Geef U bestelling door aan het adres van MARTIJN. Schriftelijk of telefonies.

MAAK NOG GEEN GELD OVER!

Na notering van uw bestelling ontvangt U van ons een accept girokaart voor de betaling. Maak voor betaling bij voorkeur gebruik van deze kaart, dit i.v.m. het bestellingsnummer en debiteuren nr. Onmiddellijk na ontvangst van uw betaling wordt uw bestelling afgezonden.

Bestellen?? Maandblad Martijn,
Helios 79
7904 HC Hoogeveen.
tel. 05280 - 74938

NVSH- werkgroep Pedofilie
postbus 6728
6503 GE Nijmegen.

NVSH- werkgroep Pedofilie
Kraneweg 56
Groningen.

Werkgroep SiR
Rechtstraat 20
Maastricht.

C.O.C. (landelijk)
Rozenstraat 8
Amsterdam.

Studiegroep Pedofilie
Breughelstraat 31
B 2000 Antwerpen - België

C.R.I.E.S.
Regard Pluriel
Quai au bois à brûler 63
1000 Bruxelles.
(Franstalig).

N.I.S.S.O.
Kroostweg 43
3704 EB Zeist.

N.V.S.H.
Postbus 64
2501 CB Den Haag
telefoniese hulpdienst:
070 - 60 00 10

hulpverlening:

AGENDA

- 11 mei DEN HAAG, Open avond
20 uur
Groot Hertoginnelaan 203
NVSH-werkgroep JEP
- 16 mei NIJMEGEN, Open avond
20.30 uur kelder van
Café de Plak
Bloemerstraat 90
NVSH-werkgroep Pedofilie
- 7 juni GRONINGEN, spreekuur
20 uur
Kraneweg 56
NVSH-werkgroep JEP
- 8 juni DEN HAAG, open avond
plaats zie boven
- 20 juni NIJMEGEN, open avond
plaats zie boven

KINDERTELEFOON

De kindertelefoons zijn bestemd voor iedereen tot ongeveer 18 jaar en wil helpen met inlichtingen, raad en hulp. Kindertelefoons zijn anoniem, dat wil zeggen dat NIEMAND informatie krijgt over de kinderen die bellen. Kindertelefoons zijn over het algemeen bereikbaar op werkdagen van 's middags 4 uur tot 8 uur 's avonds.

Amsterdam	020	-	22 44 55
Dordrecht	078	-	13 16 00
Eindhoven	040	-	45 18 18
	040	-	44 44 11
Den Haag	070	-	92 42 42
Groningen	050	-	14 10 10
Heerlen	045	-	72 22 33
Maas en Waal	08870	-	58 00
Rotterdam	010	-	22 44 55
Tilburg	013	-	36 56 86
Utrecht	030	-	52 25 00
Venlo	077	-	1 88 88

MEISJES TELEFOON:

Breda	076	-	22 25 90
Enschede	053	-	30 35 78
Land van Cuyk	08855	-	52 66
Leiden	071	-	12 60 52
Maastricht	043	-	1 19 65
Nijmegen	080	-	22 28 01
Utrecht	030	-	32 20 20
Zoetermeer	079	-	16 46 69
Zwolle	038	-	21 86 59

JONGENS TELEFOON:

Amsterdam	020	-	25 22 25
-----------	-----	---	----------

